

[Korneliusen]

Jeg skal takke det flertal, der tilsyneladende tegner sig for principperne bag dette forslag, og give tilsagn om at få bragt de sidste ting på plads under udvalgsarbejdet.

Det er dejligt at høre, at justitsministeren ikke selv går ind for afstraffelse af børn. Nu skal det ikke misforstås, men med den alder, justitsministeren har, er det jo også en forholdsvis gratis erklæring her fra folketingets talerstol.

Til gengæld forstår jeg ikke justitsministerens bemærkninger om, at dette er en indholdsløs programerklæring uden sanktionsmuligheder. Vi har ikke ønsket udvidede sanktionsmuligheder. Dette er ikke en strafelovsdiskussion. Dette er en tilkendegivelse fra et flertal i folketinget – forhåbentlig – om at undlade at bruge revselse af børn i opdragelsen. Vi mener, det er helt legalt, at folketinget på dette område som på en lang række andre områder udtaler sig om det.

Det kunne være fristende at erindre justitsministeren om, at regeringen i forrige uge gennemførte et meget omfattende lovgivningsinitiativ og indgreb uden konsekvenser, uden mulighed for sanktioner. Jeg tænker her principielt på forslaget om ophævelse af de kollektive overenskomster.

Jeg skal takke hr. Per Stig Møller for alle de positive ord. Jeg bemærkede den forskel, der var mellem justitsministerens opfattelse og den opfattelse, der kom til udtryk hos den konservative gruppes ordfører. Jeg lyttede meget efter, hvor de direkte argumenter for at gå imod denne tilføjelse til myndighedsloven var. Jeg vil erindre hr. Per Stig Møller om, at ved en tidligere behandling her i salen, hvor akkurat den samme formulering blev anvendt, sagde hr. Per Stig Møller, at det ville han gerne kigge nærmere på. Men jeg kan forstå, at man ved granskning af de bestemmelser, der i øvrigt gælder, mener, at man er dækket ind.

Til fru Birthe Rønn Hornbech må jeg sige det samme, som jeg allerede har sagt én gang, nemlig at dette ikke for socialdemokratiet drejer sig om at straffe. Det er et spørgsmål om, at folketinget giver udtryk for, at man ikke finder, at voldsanvendelse og revselse er et godt opdragelsesgrundlag.

Til hr. Estrup, som også var positiv over for forslaget, skal jeg sige, at vi da gerne også under udvalgsarbejdet vil se, om der er andre ting i forbindelse med myndighedslo-

ven, og om der er brug for andre paragraffer til at justere disse ting med, eventuelt en særlig lov om børns rettigheder, som kan indgå i en aftale om med et flertal at gennemføre disse ting.

Jeg tror, jeg har fået sagt til hr. Lenger, at vi ikke vil udvide det strafbares område. Jeg skal tilføje, at vi er positive, og at vi var positive over for de samme dele i VS' beslutningsforslag, da det var til behandling her.

Jeg skal slutte med at sige tak til det flertal, der tilsyneladende tegner sig for her i 1985 at fjerne revselsesretten fra dansk lovgivning.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Ikke mindst efter hr. Korneliusens sidste indlæg synes jeg, det er nødvendigt at komme med et par bemærkninger.

Hr. Korneliusen holdt et interessant foredrag om opdragelsen her i landet. Jeg kan kun sige, at det ikke var nødvendigt over for denne forsamling – heller ikke selv om alle 179 medlemmer havde været her – at holde det foredrag, da der er et klart flertal, sådan har jeg opfattet alle debatter i folketinget, for at sige, at det ikke er nogen god opdragelsesform at slå børnene; ellers har jeg fuldstændig misforstået alle debatter, der har været her. Det er blevet fremhævet fra næsten alle, hver gang vi har drøftet disse spørgsmål, at som opdragelsesform betragtet mener man ikke at det er fornuftigt.

Hr. Korneliusen kan mene, at han tager sig mere af børns beskyttelse, end vi andre gør. Jeg har måske lov til at sige, at jeg synes ikke, det er et aldersspørgsmål, om man mener, børn skal beskyttes eller ikke beskyttes. Jeg mener, det fra folketingets side klart er tilkendegivet, at det er der fuld anledning til.

Det er interessant at høre hr. Korneliusen sammenligne det lovforslag, han har fremsat her, med loven om kollektive overenskomster. Jeg tror nok, vi andre har lidt svært ved at se forbindelseslinjerne mellem de to ting. Jeg er heller ikke sikker på, at reaktionerne mod de to lovforslag bliver ganske de samme.

Der har også været andre sammenligninger, og det vil jeg godt opholde mig lidt ved.

Hr. Leif Hermann henviste til bestemmelser i færdselsloven. Hr. Lenger henviste til bestemmelsen om racediskrimination. Ja men